

Et postea postremum raro raris percussus tunc die ab
huiusmodi pposito recessi cum viderem ta iugit udeo am meu cu
hre no posse. Sed qd itm ad cogitaciones seculares
ne ^{et} ppetuo deitatis ^{scilicet} iugit aliqd michi gen^o arrogare
nascer^{et}. De obedientia iohis discipuli pauli abbas

M blasius iohes discipulus pauli magne obedie fuit
habuabat i uico belua i spelunca videlicet senex cura
locu stecia mtra dicit iohi vade z aff^o stecia
illa. ^{et} quid facis abba p bestia senex aut
subridet dicit ei. Venit cor te liga illa z aduc
huc. ^{et} p^{ro}g^{re}it qd illic uospe z ecce uerit belua
sup eu. Ille aut^{em} fm ubi sensu iperu fecit sup
illam ut ea tener q. fugit. z ille seqbat^{ur} ea dies.
Exsp^{er}a qd abbas mes. dixit ut allige te tuc
sterit bestia z tenes. alligant^{ur} ea z videt cu abbas
venere cu belua admirat^{ur} est. ^{et} volens qd humiliare
eu dicit. ^{et} insane carne fatum aduisti m. ^{et} audio
soluit illa z dimisit abire i locu suu. Idem mane
belua illuminant.

De ob
edientia
vald'
a le

Ad scin marcu. An belua quedam carulu suu
exibat / uestri bulogz hosti ei capre
p^{er}isso / z aden foris iato sedere igssa p^{er}cut an
pedes. et carulu suu qm ille tenes z i eius oculos
expues. cadit. ^{et} d^{ix}it qd defem carulu illi z cotinuo
luc^{er} qm amiserit uidit seqq ipa mar^o deduxit
sequi aut^{em} die eade bestia scd viro pollem^o ouis
runt qua ille scd. arhanasio epo destinant.

Ac

Quibus p paulus. De obedientia pauli bo^o nobile
cognomine simplex beatoru Anthonii adisset